

fit actio spiritualis, tamen excludit attentionem internam, quæ necessaria est adimplerioni præcepti audiendi Missam, ut experientia docet, cum Pœnitens totus sit in exponendis peccatis, excipiendis Confessarii admonitionibus &c. quæ mentem abstrahunt ab iis quæ in Sacrificio fiunt. Si secundum, Titius satisfacit, quia brevitæ temporis non tollit substantialiter adimplerionem præcepti, sicuti in aliquibus aliis præceptis parviatæ materiæ excusat ab eorundem transgressione. Adverte tamen, eam Missæ partem, a qua Titius est distractus per Confessionem etiam brevissimam, non debere esse de substantia Sacrificii; nam si ad ejus essentiam spectat, quales sunt consecratio, oblatio, & per plures etiam sumptio, Titius non satisfacit, quia, licet istæ partes modicæ sint quoad durationem, maximæ tamen sunt quoad substantiam, & essentiam Sacrificii. Ita Girib. Rosignol. & alii communiter.

M E N S E M A R T I I.

CAS. I. **A**ntoninus pœnitentiam Sacramentalem sibi a Confessario impostam adimplere non curat, dicens, per acquisitionem Indulgentiæ Plenariæ se velle Deo satisfacere. Q. an exculetur ab onere adimplendi talem pœnitentiam.

Respondeo. Quamvis aliqui doceant eum, qui consequitur Plenariam Indulgentiam, solvi ab onere adimplendi pœnitentiam a Confessario injunctam, tamen censéo cum Girib. aliisque, apud ipsum tract. 7. cap. 12. dub. 10. num. 64. non excusari: Ratio est, quia pœnitentiæ executio spectat ad integritatem Sacramenti, estque de jure divino; & sic, licet possit Pœnitens Indulgentiam Plenariam lucrando, aliisque mediis satisfacere pro pœna temporali ex peccato absoluto relicta, adhuc tamen tenetur satisfactionem adimplere, ut faciat Sacramentum integrum: tum quia cum pœnitentiæ, ut plurimum, nedum sint satisfactoriæ pro peccatis præteritis, verum etiam medicinales ad præcavenda peccata futura, earum efficacia non compensatur adæquate Indulgentiam lucrando: ergo neque tollitur earundem obligatio. Alias rationes vide apud Girib. cit.

CAS. II. Cajus simplici Confessario confitetur peccata reservata: hic adit Superiorem, ut petat facultatem illum absolvendi, & eam obtinet; sed, antequam Absolutionem impendat, reperit Cajum in aliud peccatum pariter reservatum de novo incidisse. Q. an vi obtentæ facultatis possit illum etiam ab hoc ultimo peccato absolvere.

Respondeo cum distinctione: Vel Confessarius facultatem obtinuit absolvendi Cajum a quibuscumque casibus reservatis sine distinctione, aut exceptione aliqua: vel impetrata facultas limitata est quoad speciem peccatorum, indeterminata tamen quantum ad numerum; vel tandem nedum quoad speciem, sed etiam quoad numerum definita. Si primum; est valde probabile, posse Cajum etiam ab illo ultimo peccato reservato absolvi, quia facultas obtenta illimitata est, ac videtur a Superiore concessa juxta indigentiam Caji usque ad ultimum Confessionis complementum. Si secundum; non potest absolvi si illud ultimum peccatum specie differat a prioribus, cum sub concessa facultate non veniat; si ve-